

Regéczy Szabina Perle
Mint egy klasszikus halott

ott ültem tompán
és mozdulatlan,
körülöttem hárfázott a semmi

ott ültem bambán
és színehagyottan,
körülöttem hajnal akart nyílni

ott ültem elmosódva
búbánatban,
mellettem renyhe, dallamtalan vágyak

ott ültem révedten
és kallódottan,
mellettem ósdi, tovatűnő várak

ott ültem merengőn
és unottan,
körülöttem hervadozó virág

ott ültem fénytelen
s elhagyottan,
köröttem örvénylő melódiák

ott ültem sután
és megkopottan,
mellettem virgonc, puha emlékszárak

ott ültem fehérlőn
és bágyadtan,
mellettem zsenge, oltalmazó szárnyak

ott ültem tévetegen
és fáradtan,
köröttem kócos, csillámló hajnalok

ott ültem tépetten
és hervadtan,
köröttem botladoztak a nappalok

ott ültem eszelősen
és ázottan,
mellettem pazar, tornyosuló tincsek

---

ott ültem örjögőn
s tébolyultan,
kezemben zordon, megrepedt kilincsek

ott ültem dermedten
s kárhozottan,
körülottem béna, komor hideg

ott ültem tespedten
s ágrólszakadtan,
körülottem málladozó szívek

ott ültem félszegen
és foszlottan,
mellettem tépett, fáradt emberek

ott ültem elernyedten
s meglapultan,
mellettem szemérmes madársereg

ott ültem halványan
s kifakultan,
köröttem robajos gondolatokkal

ott ültem ügyetlenül
és elnyomottan,
köröttem esendő fondorlatokkal

ott ültem megkövülten
és kábultan,
mint egy klasszikus halott...

Önfelismerés

megkönnyebbültem
futottam haza
hátamon
a nagy Nihil

belenéztem
a tükörbe

nem ismertem
rád.

Fürkészem a holnapot

Dalaimmal
hamvasztom a perceket
lassan
sűrűsödik a fény
a metronom megállt
s én lustán
de kiolthatatlan hűséggel
fürkészem a holnapot